

Grażyna Michalczuk

Uniwersytet w Białymstoku
Wydział Ekonomii i Zarządzania
Katedra Finansów, Rachunkowości i Informatyki
g.michalczuk@uwb.edu.pl

RAPORTOWANIE ZINTEGROWANE JAKO INNOWACYJNE NARZĘDZIE RACHUNKOWOŚCI W BUDOWANIU RELACJI INWESTORSKICH

Streszczenie: Działania w obszarze budowania relacji inwestorskich warunkuje rzetelna, kompleksowa i systematyczna komunikacja odnosząca się do generatorów wartości przedsiębiorstwa, zarówno tych finansowych, jak i pozafinansowych. Istotną rolę w tym zakresie powinna odgrywać rachunkowość, która uznawana jest za „język biznesu”. Jednak praktyka pokazuje, że sprawozdanie finansowe realizujące funkcję informacyjną rachunkowości nie spełnia rosnących potrzeb interesariuszy. Dlatego też podejmowane są prace nad wypracowaniem narzędzia rachunkowości (sprawozdania), które pozwoli na poprawę przejrzystości funkcjonowania spółek.

Celem artykułu jest przedstawienie raportowania zintegrowanego jako innowacyjnego narzędzia rachunkowości w komunikowaniu na temat generatorów wartości przedsiębiorstwa w kontekście budowania relacji inwestorskich.

Słowa kluczowe: relacje inwestorskie, generatory wartości, raportowanie zintegrowane.

Wprowadzenie

Przewagę konkurencyjną spółek determinują w coraz większym stopniu relacje inwestorskie, które uważane są za ważny element procesu komunikacji z otoczeniem. Nakierowane są one na dostarczanie podmiotom zewnętrznym informacji o spółce.

Aktualnie coraz więcej spółek buduje swoją wartość, opierając się na zasobach niematerialnych tworzących kapitał intelektualny, którymi są: relacje z klientami, wiedza i umiejętności pracowników, kultura organizacyjna, marka. Stanowią one tzw. niematerialne generatory wartości. Dlatego też inwestorzy

oczekują informacji odpowiedniej jakości, które pozwolą na rzetelną ocenę działalności spółki pod kątem kreowania wartości.

Istotną rolę w budowaniu relacji inwestorskich powinna odgrywać rachunkowość, która uznawana jest za „język biznesu”. Jednak praktyka pokazuje, że sprawozdanie finansowe stanowiące produkt finalny rachunkowości, a zarazem realizujące funkcję informacyjną, nie spełnia rosnących potrzeb interesariuszy. Przyczynia się to do powstania luki informacyjnej w obszarze niematerialnych generatorów wartości, a w efekcie tzw. luki wartości. Dlatego też poszukuje się rozwiązań, które umożliwiłyby realizację funkcji informacyjnej rachunkowości wobec rosnących oczekiwań interesariuszy w celu poprawy przejrzystości funkcjonowania spółek.

Celem artykułu jest przedstawienie raportowania zintegrowanego jako innowacyjnego narzędzia rachunkowości w komunikowaniu na temat generatorów wartości przedsiębiorstwa w perspektywie budowania relacji inwestorskich. W realizacji celu wykorzystano metodę analizy literatury z obszaru będącego przedmiotem badań oraz dokumentów zawierających zalecenia i wytyczne dotyczące raportowania zintegrowanego.

1. Rola rachunkowości w budowaniu relacji inwestorskich

Proces komunikowania między spółką a interesariuszami jest obszarem działania relacji inwestorskich. W wąskim ujęciu definiowane są one jako ujawnianie określonych informacji wynikających z prawnie uregulowanych obowiązków informacyjnych przedsiębiorstw [Niedziółka, 2008, s. 2-4]. W ujęciu szerszym oprócz komunikowania odnoszą się też do innych działań podejmowanych w obszarze prawnym i ekonomicznym w celu poprawy wymiany informacji z uczestnikami rynku kapitałowego. Na ten szerszy aspekt rozumienia relacji inwestorskich wskazuje Dziawgo [2009], według której stanowią one zespół świadomych, planowych działań podejmowanych przez spółkę o charakterze systematycznym, w celu stworzenia i utrzymania komunikacji pomiędzy spółką a inwestorami. Należy podkreślić, iż komunikacja ta powinna mieć formę dwustronną i obejmować nie tylko ujawnianie informacji, ale też wykorzystanie informacji zwrotnych [Mikołajewicz, 2012]. To szersze rozumienie jest charakterystyczne dla nowoczesnego modelu relacji inwestorskich, który wychodzi poza wypełnianie tylko zdefiniowanych przepisami prawnymi obowiązków (model tradycyjny) i kładzie szczególny nacisk na aktywną dwustronną komunikację z interesariuszami. Komunikację w znacznym stopniu opartą na dobrowolnych ujawnieniach dotyczących przedsiębiorstw.

Relacje inwestorskie uznaje się za proces, którego celem jest czytelne oraz wiarygodne przedstawianie danych o spółce w aspekcie jej funkcjonowania na rynku kapitałowym. Pozwala to w sposób przejrzysty i skuteczny zarządzać przepływem informacji w celu ograniczenia asymetrii informacji. Pożądanym efektem tych działań jest redukcja kosztu pozyskania kapitału, wyższa płynność akcji i rzetelna wycena spółki oraz zwiększenie poziomu zaufania i reputacji przedsiębiorstwa [Niedziółka, 2008, s. 4], jak również powiększenie bazy długoterminowych inwestorów.

Zainteresowanie działalnością przedsiębiorstw wykazują różni interesariusze. Z perspektywy budowania relacji inwestorskich istotne znaczenie mają aktualni, jak i potencjalni inwestorzy, ale też podmioty opiniotwórcze (np. analitycy, maklerzy, doradcy finansowi). Działając na transparentnym rynku, oczekują oni jednakowego dostępu do informacji, które pozwolą na racjonalne podejmowanie decyzji. Informacji, które umożliwią zbudowanie obrazu spółki wraz z jej wartościami oraz perspektywami rozwoju.

Ważne jest więc, aby informacje te miały szeroki zakres i były przekazywane w sposób rzetelny, kompleksowy i systematyczny, co przyczynia się do wzrostu zainteresowania inwestorów spółką, a w efekcie do inwestowania w nią. W praktyce wymaga to budowania relacji inwestorskich, których efektywność determinowana jest takimi cechami jak [www 3]:

- przejrzystość i otwartość prowadzonej polityki informacyjnej,
- wiarygodność przejawiająca się jakością i rzetelnością dostarczanych informacji,
- spójność publikowanych informacji,
- terminowość przekazywania raportów,
- interaktywność umożliwiająca dialog z inwestorami i zapewniająca spółce możliwość wysłuchania ich oczekiwań,
- zgodność z przepisami,
- powiązanie z działalnością spółki i innymi departamentami oraz strategią.

Istotne znaczenie w budowaniu relacji inwestorskich ma transparentność (przejrzystość) informacji generowanych przez rachunkowość, co przekłada się na kreowanie, jak i ochronę wartości przedsiębiorstwa.

Celem rachunkowości powinno więc być przedstawienie jasnego i rzetelnego obrazu przedsiębiorstwa poprzez metody poznawcze dokonanie pomiaru (poddając zebrane dane dalszemu przetworzeniu), a następnie prezentacji wygenerowanych informacji [Napiecek, 2015], jak również aktywowanie wysokiej jakości informacji dzięki takim cechom jak [Szczypa 2012, s. 61]:

- 1) informacje opracowywane są według ściśle regulowanych prawem zasad dokumentacji, ewidencji wyceny sporządzania sprawozdania finansowego,
- 2) opracowane informacje cechuje dokładność, wiarygodność oraz sprawdzalność,
- 3) dostarczane informacje dotyczą przeszłości, są jednak ważne dla ustalenia założeń przyszłości,
- 4) informacje dotyczą zdarzeń gospodarczych wyrażonych wartościowo.

Rachunkowość dzięki swoim cechom jest w stanie dostarczać wielu przydatnych informacji, ale przede wszystkim o charakterze finansowym. Są one skodyfikowane w sprawozdaniu finansowym. Można więc stwierdzić, że w obszarze finansowych generatorów wartości rachunkowość w pełni realizuje swoją funkcję informacyjną.

Aktualnie w tworzeniu wartości spółek w coraz większym zakresie uczestniczą zasoby niematerialne tworzące kapitał intelektualny. Dlatego też budowanie relacji inwestorskich powinno być oparte na efektywnej i kompleksowej komunikacji pomiędzy spółką a jej inwestorami na temat nie tylko finansowych, ale też pozafinansowych generatorów wartości. Determinuje to konieczność identyfikacji i pomiaru, w ramach systemu rachunkowości, kluczowych składników kapitału intelektualnego, które wpływają na wartość przedsiębiorstwa. Aspekt ten podkreśla Botosan [1997], akcentując kwestię poprawy transparentności prezentowanych informacji pozwalających m.in. na: identyfikację zasobów niematerialnych, weryfikację stopnia ich wykorzystania, jak też ocenę ich wpływu na tworzenie wartości przedsiębiorstwa.

Jednak narzędzia, jakimi aktualnie dysponuje rachunkowość (m.in. sprawozdawczość finansowa), nie pozwalają na ujęcie zasobów niematerialnych tworzących kapitał intelektualny w sposób kompleksowy. Wynika to z tego, że zasoby niematerialne stanowią bardzo zróżnicowaną i niejednorodną grupę. Większość z nich jest niemożliwa do uchwycenia w mierniku pieniężnym (np. kultura organizacyjna, wiedza pracowników, rozpoznawalność marki, reputacja firmy). Ponadto nie mają one charakteru liniowego i addytywnego oraz często występują w synergii z innymi aktywami zarówno niematerialnymi, jak i materialnymi.

Sprawozdawczość finansowa w aktualnej formie nie jest wystarczającą podstawą całościowej oceny przedsiębiorstwa, gdyż zawiera tylko część informacji istotnych z punktu widzenia tego procesu [Marcinkowska, 2006, s. 619]. Generuje przede wszystkim informacje retrospektywne o charakterze finansowym, które nie są wystarczające do prawidłowego określenia wartości wewnętrznej spółki. W efekcie mamy do czynienia z występowaniem luki wartości, która przejawia się występowaniem różnicy między wartością wewnętrzną przedsiębiorstwa a jego wartością rynkową.

Dlatego też przed rachunkowością stawiane są coraz to nowe wymagania. Jak podkreślają Jaruga i Fijałkowska [2002], „aby rachunkowość mogła spełniać swoje zadania i dostarczać kompleksowych informacji o przedsiębiorstwie, system rachunkowości powinien zostać dostosowany i powiększony, tak aby obejmował wszystkie zasoby”. Wymaga to wypracowania takich narzędzi, które pozwolą na ujęcie kapitału intelektualnego w tym systemie. Jest to istotne z punktu widzenia realizacji funkcji, jaką spełnia rachunkowość – funkcji informacyjnej, a w efekcie zmniejszenia tzw. luki wartości.

W przedstawionej perspektywie można wręcz mówić o rachunkowości zmian. Na aspekt ten wskazuje Walińska [2008], stwierdzając, iż aktualnie „rachunkowość przekracza granice czasu i prezentuje w swoich sprawozdaniach finansowych skutek pomiaru przyszłości. Można zatem powiedzieć, że akceptuje narzędzia i metody stosowane w innych dziedzinach, a ze swej strony dokonuje jedynie prezentacji skutków pomiaru w sprawozdaniu finansowym”. Rachunkowość ewoluuje, wychodząc poza ramy sprawozdawczości finansowej. Jednak tempo tych zmian nie jest wystarczające. Na dzień dzisiejszy nie udało się wypracować jednolitego standardu identyfikacji, pomiaru i raportowania kapitału intelektualnego. Niewiele firm sporządza sprawozdanie o kapitale intelektualnym. Informacje na ten temat można ewentualnie odnaleźć w opisowej części raportu rocznego, jakim jest sprawozdanie z działalności. Jednak ujawnienia te nie mają charakteru systematycznego i zorganizowanego. Są rozproszone i mają przede wszystkim formę deskrypcyjną, a nie wartościową [Michalczuk, 2013]. Podejmowane są więc działania mające na celu wypracowanie standardu raportu, który w sposób rzetelny, przejrzysty i kompleksowy ujmowałby informacje na temat finansowych generatorów wartości, ale też uwzględniał miękkie, trudno mierzalne pozafinansowe generatory.

2. Raportowanie zintegrowane jako źródło informacji na temat generatorów wartości przedsiębiorstwa

W tworzeniu i utrzymaniu wartości przedsiębiorstwa coraz większe znaczenie odgrywają zasoby niematerialne, tworzące kapitał intelektualny. Dlatego też istotną kwestią jest odpowiednie komunikowanie przedsiębiorstwa z interesariuszami, tak aby mogli oni tę wartość rozpoznać. „Właściwa komunikacja pozwala na zbliżenie dwóch różnych perspektyw postrzegania wartości wewnętrznej przedsiębiorstwa (tej z punktu widzenia jego wnętrza oraz otoczenia) i prowadzi do domknięcia luki wartości” [Mikołajewicz, 2012, s. 234].

Zamknięcie luki wartości jest możliwe dzięki zestandaryzowaniu obszarów generowania wartości przedsiębiorstwa, dobraniu mierników ich oceny oraz raportowania w sposób obiektywny i porównywalny w czasie i przestrzeni. Raportowanie, o którym mowa, powinno mieć charakter sprawozdania zintegrowanego, opartego na zrównoważeniu danych generujących wartość zarówno w obszarach materialnych, jak i niematerialnych, które podlegają ocenie na podstawie mierników finansowych i pozafinansowych (ilościowych i jakościowych).

W praktyce wymaga to wypracowania takiego modelu sprawozdawczości, który pozwoli interesariuszom nie tylko na spojrzenie wewnątrz przedsiębiorstwa, ale też zrozumienie zidentyfikowanych w nim generatorów wartości przedsiębiorstwa, zarówno tych finansowych, jak i pozafinansowych. Odpowiedzią jest sprawozdanie zintegrowane, oparte na zrozumiałych i wszechstronnych informacjach o charakterze retrospektywnym i prospektywnym, obrazujących ekonomiczny, społeczny i środowiskowy aspekt funkcjonowania przedsiębiorstwa [www 4]. Sprawozdanie, które wiąże informacje finansowe o charakterze kwantyfikowalnym z informacjami niefinansowymi (deskryptywnymi).

Koncepcja raportu zintegrowanego opiera się więc na połączeniu w jednym dokumencie i w jedną całość informacji dotyczących obszarów materialnych i niematerialnych przedsiębiorstwa oraz pokazaniu zależności między nimi z uwzględnieniem powiązań różnych czynników generujących wartość przedsiębiorstwa. Ponadto zamieszcza się w nim informacje o sposobie tworzenia przez przedsiębiorstwo wartości w różnych perspektywach czasowych, a także ukazuje, w jaki sposób dane pozafinansowe wpływają na zdolność do kreowania wartości przedsiębiorstwa [Michalczuk i Mikulska, 2014].

Raport zintegrowany generuje informacje w takich obszarach jak [www 1]:

- zarys organizacyjny i model biznesowy (wewnętrzna struktura organizacji i środowiska zewnętrznego),
- ład korporacyjny,
- kontekst operacyjny, w tym szanse i zagrożenia – opis możliwości i rodzajów ryzyka),
- cele strategiczne, strategię osiągnięcia tych celów i alokacja zasobów,
- wyniki i prognozy na przyszłość.

Przedstawione obszary stanowią elementy wskazane przez IIRC w wytycznych dotyczących sporządzania raportu zintegrowanego. Dla każdego z nich zostały sformułowane pytania, na które powinny odpowiadać poszczególne części raportu.

Należy jednak podkreślić, iż sprawozdanie zintegrowane to nie tylko połączenie w jednym dokumencie finansowych i pozafinansowych informacji o przedsiębiorstwie. Jego innowacyjność przejawia się w wyraźnym zobrazowa-

niu powiązań między strategią podmiotu, zarządzaniem, wynikami finansowymi i środowiskowymi a operacyjnym kontekstem jego działalności. Raport zintegrowany pokazuje zatem tworzenie wartości przez przedsiębiorstwa poprzez angażowanie i wykorzystanie potencjału oraz zależności pomiędzy zasobami (kapitałami), którymi ono dysponuje. Istotną kwestią jest to, że w raporcie identyfikowane są zarówno zasoby materialne, jak i niematerialne tworzące wartość, które ujmowane są jako kapitały (tabela 1).

Tabela 1. Kapitały tworzące wartość w raporcie zintegrowanym

Rodzaj kapitału	Charakterystyka
Kapitał finansowy	zasoby finansowe i rzeczowe dostępne dla przedsiębiorstwa i możliwe do wykorzystania w jego działalności
Kapitał produkcyjny	zasoby trwałe (obiekty fizyczne) dostępne dla przedsiębiorstwa w procesie wytwarzania produktów lub dostarczania usług, w tym: budynki, sprzęt, infrastruktura
Kapitał intelektualny (organizacyjny)	zasoby niematerialne organizacji bazujące na wiedzy, w tym: prawa własności intelektualnej (tj. patenty, prawa autorskie, oprogramowanie, prawa i licencje); „kapitał organizacyjny” (tj. wiedza organizacji, systemy, procedury); zasoby niematerialne związane z marką i reputacją organizacji
Kapitał intelektualny (ludzki)	kompetencje, doświadczenie i motywacja pracowników do rozwoju i innowacji, w tym: zgodność z zasadami ładu korporacyjnego, podejście do zarządzania ryzykiem, wartości etyczne; zdolność zrozumienia, opracowania i implementacji strategii organizacji; lojalność, motywacja do poprawy i rozwoju procesów, produktów i usług, w tym umiejętności pracowników zarządzania, przywództwa, i współpracy
Kapitał intelektualny (społeczny i relacyjny)	wspólne normy, wartości i zachowania; relacje w ramach i pomiędzy grupami interesariuszy; zaufanie oraz gotowość angażowania organizacji prowadzące do budowania i ochrony relacji z interesariuszami zewnętrznymi, którymi są: klienci, dostawcy, partnerzy biznesowi, lokalne społeczności, ustawodawcy; licencja społeczna do działania organizacji
Kapitał naturalny	wszystkie odnawialne i nieodnawialne zasoby środowiskowe i procesy, dzięki którym dostarczane są produkty lub usługi wspierające przeszły, aktualny lub przyszły rozwój organizacji, w tym: powietrze, woda, ziemia, minerały i lasy; zdrowie ekosystemów

Źródło: [www 2, s. 12-13].

Przedstawione kapitały są źródłem wartości, która generowana jest poprzez ich wzrost, spadek lub przekształcenia w ramach prowadzonej przez przedsiębiorstwo działalności. Umiejętne wykorzystanie pojedynczych kapitałów czy też w połączeniu z innymi (efekt synergii) determinuje tworzenie wartości. Dlatego też w sprawozdaniu zintegrowanym identyfikowane są nie tylko zasoby materialne i niematerialne tworzące poszczególne kapitały, ale też zależności między nimi. Pozwala to na pokazanie inwestorom, w jakim zakresie zmniejszenie kapitału (np. finansowego) przekłada się na inne kapitały, a w rezultacie na tworzenie wartości.

Raport zintegrowany generuje więc informacje przedstawiające zdolność przedsiębiorstwa do tworzenia wartości w różnych horyzontach czasowych. Ten aspekt tworzenia wartości odróżnia raport zintegrowany od innych sprawozdań, które nie dają możliwości przekazywania takich informacji [Melloni, 2015, s. 661-680]. Opisuje, jak przedsiębiorstwo wykorzystuje i zamierza wykorzystywać różne formy kapitału oraz w jaki sposób one na siebie oddziałują. Pozwala to odbiorcom informacji na ocenę zasadności podejmowanych decyzji poprzez możliwość przeanalizowania informacji o kluczowych generatorach wartości zarówno tych finansowych, jak i pozafinansowych, np. marka, relacje z klientami, kultura organizacyjna, wiedza i kompetencje pracowników.

W przedstawionej perspektywie można stwierdzić, że raport zintegrowany to niewątpliwie narzędzie docelowego modelu relacji inwestorskich, którego celem jest uzyskanie możliwie pełnej transparentności poprzez [Dziawgo, 2011, s. 61-62]:

- przekazywanie informacji zarówno retrospektywnych, jak i prospektywnych,
- szeroki zakres ujawnień,
- współpracę i partnerstwo z interesariuszami, a przede wszystkim z inwestorami,
- przekształcenie relacji inwestorskich w generator wartości przedsiębiorstwa.

Podsumowanie

Rola rachunkowości w tworzeniu informacji o niematerialnych generatorach wartości przedsiębiorstw (kapitale intelektualnym) systematycznie wzrasta. Jest to wynikiem rosnących potrzeb informacyjnych w tym obszarze. Brak lub niekompletność takich informacji może prowadzić do podejmowania błędnych decyzji zwłaszcza w odniesieniu do spółek opierających swoją działalność przede wszystkim na kapitale intelektualnym. Dlatego też spółki nie powinny ograniczać się tylko do realizacji obowiązków informacyjnych wymaganych prawem, ale wyjść poza nie poprzez dobrowolne ujawnienia na temat niematerialnych generatorów wartości (kapitału intelektualnego).

Istotną kwestią jest więc zarządzanie relacjami inwestorskimi poprzez raportowanie nie tylko informacji finansowych, ale też pozafinansowych. Jest to możliwe dzięki raportowaniu zintegrowanemu, które według IIRC stanowi proces, w ramach którego następuje cykliczna komunikacja przedsiębiorstwa na temat tworzenia wartości w krótkiej, średniej i długiej perspektywie czasowej, zarówno w zakresie wkładu w podejmowane działania, jak i wyników podjętych działań [www 4].

Można wręcz przyjąć stwierdzenie, iż sprawozdanie zintegrowane to innowacyjne narzędzie rachunkowości, które pozwala na pokazanie generatorów wartości przedsiębiorstwa w sposób znacznie szerszy niż aktualnie obowiązująca sprawozdawczość finansowa czy też sprawozdanie z działalności. Jest to możliwe dzięki ujęciu wszystkich sfer działalności przedsiębiorstwa w jednym dokumencie oraz zaakcentowaniu w nim połączeń, jakie zachodzą między strategią przedsiębiorstwa, wynikami finansowymi oraz społecznym, ekonomicznym i środowiskowym kontekstem jego działalności.

Biorąc powyższe pod uwagę, istotne znaczenie ma intensyfikacja prac nad opracowaniem standardu raportu zintegrowanego, co stanowiłoby istotny krok w rozwoju raportowania korporacyjnego.

Literatura

- Botosan C.A. (1997), *Disclosure Level and the Cost of Equity Capital*, „The Accounting Review”, No. 3.
- Dziawgo D. (2009), *Idea zrównoważonego rozwoju w relacjach inwestorskich* [w:] E. Sidorczyk-Pietruszko (red.), *Funkcjonowanie przedsiębiorstw w warunkach zrównoważonego rozwoju i gospodarki opartej na wiedzy*, WSE, Białystok.
- Dziawgo D. (2011), *Relacje inwestorskie. Ewolucja, funkcjonowanie, wyzwania*, WN PWN, Warszawa.
- Jaruga A., Fijałkowska J. (2002), *Rachunkowość i zarządzanie kapitałem intelektualnym. Koncepcje i praktyka*, ODDK, Gdańsk.
- Marcinkowska M. (2006), *Raportowanie wartości dla inwestorów* [w:] M. Panfil, A. Szablewski (red.), *Metody wyceny spółki perspektywa klienta i inwestora*, Poltext, Warszawa.
- Melloni G. (2015), *Intellectual Capital Disclosure in Integrated Reporting: An Impression Management Analysis*, „Journal of Intellectual Capital”, Vol. 16(3).
- Michalczuk G., Mikulska T. (2014), *Sprawozdanie zintegrowane jako produkt finalny rachunkowości społecznej*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego”, nr 827, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia”, nr 69.
- Michalczuk G. (2013), *Zasoby niematerialne jako czynnik wartości przedsiębiorstwa. Luka wartości sprawozdawczości finansowej*, Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku, Białystok.
- Mikołajewicz G. (2012), *Luka wartości w kontekście sprawozdawczości przedsiębiorstwa*, „Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu”, nr 261.
- Napiecek R. (2015), *Rachunkowość partycypacyjna, czyli koniec z monopolem na wiedzę*, „Studia Ekonomiczne. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach”, nr 224.
- Niedziółka D. (2008), *Relacje inwestorskie*, WN PWN, Warszawa.

- Szczypa P. (2012), *Narzędzia rachunkowości wspomagające działalność proekologiczną przedsiębiorstwa w Polsce*, CeDeWu, Warszawa.
- Walińska E. (2008), *Rachunkowość polska w oczekiwaniu na kolejne zmiany*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości”, t. 42(98).
- [www 1] *Business and Investors Explore the Sustainability Perspective of Integrated Reporting* (2013), http://www.theiirc.org/wp-content/uploads/2013/12/IIRC-PP-Yearbook-2013_PDF4_PAGES.pdf. (dostęp: 4.03.2016).
- [www 2] *Consultation Draft of the International <IR> Framework*, International Integrated Reporting Council (2013), <http://integratedreporting.org/wp-content/uploads/2013/03/Consultation-Draft-of-the-InternationalIR-Framework.pdf> (dostęp: 28.02.2016).
- [www 3] *Siedem cech efektywnego IR*, „Gazeta Giełdy Parkiet”, www.parkiet.com/artykul (dostęp: 20.03.2016).
- [www 4] *Towards Integrated Reporting – Communicating Value in the 21st Century*, http://theiirc.org/wp-content/uploads/2011/09/IR-Discussion-Paper-2011_spreads.pdf (dostęp: 18.02.2016).

INTEGRATED REPORTING AS AN INNOVATIONAL TOOL OF ACCOUNTING IN DEVELOPING INVESTOR RELATIONS

Summary: Activities that create investor relations are conditioned by reliable, comprehensive and systematic communication relating to financial and non-financial enterprise value generators. In this regard, an important role should perform accounting, which is considered to be the “language of business”. However, practice shows that the financial statements realising the information function of accounting, does not satisfy the growing stakeholders needs. Therefore, efforts are being undertaken to develop accounting tools (reports), which will improve transparency in the functioning of companies.

The aim of this article is the presentation of integrated reporting as an innovational tool of accounting in communication about enterprise value generators, in building investor relations context.

Keywords: investor relations, generators of value, integrated reporting.